

Vtorek, četrtek in soto izhaja in velja v Mariboru brez pošiljanja na dom

za vse leto 3 g. — k,
 „ pol leta 4 „ — „
 „ četr „ 2 „ 20 „

Po pošti:

za vse leto 10 g. — k
 „ pol leta 5 „ — „
 „ četr „ 2 „ 60 „

Vredništvo in opravištvo je na stolnem trgu (Domplatz) hiš. št. 179.

SLOVENSKI NAROD.

Oznaniła:

Za navadno tristočno vrsto se plačuje:
 6 kr. če se tiska 1krat,
 5 „ „ „ 2krat,
 4 „ „ „ 3krat.
 večje pismenke se plačujejo po prostoru.

Za vsak tisek je plačati kolek (štampelj) za 80 kr.

Rokopisi se ne vračajo, dopisi naj se blagovoljno frankujejo.

Novejša doba.

Po kratki bolezni je umrlo s tolikim vrišem napovedano parlamentarno, zadnje čase v nemško-pemsko spremenjeno ministerstvo. Pri mrličih nihče ne žaluje, kakor morebiti Avstrija, ki je za dobe njegovega vladarenja zgubila dvoje dragih let. Od vsega, kar je tako imenovano parlamentarno ministerstvo samo obetalo, ni spolnilo ničesa; potrdilo je le to, kar je opozicija o njem prerokovala: dokazalo je, da je ustavoverna stranka nesposobna vladati. Morebiti je to dobiček, morebiti ne, kajti v zapuščini tega ministerstva je ostala onemogla država, nezadovoljni narodi, raztrgane finance, hirajoče narodno gospodarstvo in na pol zgubljena državna ideja. Komaj so našli dediče, ki so pod pogoji dedščino prevzeli — čudna ilustracija k gromčim frazam o „avstrijski misli“, s katerimi so se poslanci in gospodje bahali zadnji dan njih slave in veličasti!

Da se ne prehitimo, ostanimo pri faktih. „Wien. Zeitung“ oglašja o sem lastnoročnih pisem cesarjevih. Pisana so pisma bivšim ministerskim ekscelencam. Bivšim!

Vsem so odvzete „funkcije“, s katerimi so do 12. aprila smeli gospodariti po naši domovini. Vsemogotci so postali navadni ljudje; vendar ne popolnoma. Giskra, Herbst in Brestel so dobili dostojanstvo tajnih svetnikov — naj bi bolje svetovali, nego so do zdaj! Dr. Stremayr je postal dvorni svetnik pri najvišji sodnji. Kako so odpuščeni drugi, o tem ne govori telegram, kterege imamo v rokah, ko pišemo te vrste.

Pustimo mrtve in ogledimo si žive. Po dolgem porodu jih imamo — nove ministre in vodje. „Wien. Zeitg.“ nam jih zopet enkrat imenuje, pet na enkrat, samo pet! Graf Potocki je imenovan za ministerskega predsednika in vodjo kmetijskega ministerstva, graf Taaffe je postal minister notranjih zadev in vodja ministerstva za deželno brambo. Oba sta znana in že enkrat bila ministra, predno jih je spodrinilo zdaj

spodrinjeno Giskra-Hasnerjevo ministerstvo. Trije so novi — ministri, oziroma vodje, pa stari uradniki. Dvorni svetnik Tschabuschnig je imenovan za ministra pravosodja in vodjo ministerstva za uk in pravo, sekcijskemu predstojniku Distlerju je izročeno vodstvo finančnega ministerstva, sekcijskemu predstojniku Depretisu pak vodstvo kupčijskega ministerstva. Novejša doba je gotova, najnovejša ne. Gotova namo dvema ministroma: Taaffejem in Tschabuschnigom, kajti Potocki je v telegramu pač zaznamovan kot ministerski predsednik, a samo kot vodja kmetijskega ministerstva, in z dvema, oziroma tremi vodji. Vse to je dokaz, da je ministerstvo le začasno, prehodno. Kaj pride za njim, kdo vé? Narodi sami bodo imeli skrbeti, da ne pride kaj hujega.

Za zdaj narodi neizmerno hladnokrvno gledajo na ministersko velikonočno darilo. Novih ministrov in vodij nihče veselo ne pozdravlja, nihče se jih ne veseli, vse je zapeto do podbradka. Ustavoverneži so nevoljni, kaj bi tudi ne? „Propadli smo“, je moral priznati Kaiserfeld. Drugi Nemci, s katerimi bi se dalo govoriti, pod ustavovernim vrišanjem niso imeli glasa: zdaj tudi si še ne upajo prav z besedo na dan. Čehi imajo svoj program, edini Čehi, pa tudi oni niso zadovoljni. Potockemu po pravici štejejo v greh, da „se je ustvarjanje ministerstva vršilo popolnem izven okrožja in izven udeleževanja državopravne česke opozicije“; po pravici mu štejejo v greh, da je Potocki skušal pridobiti neprikljubljenega Banhansa in Stremayerja v svoj kabinet, da si je prizadeval pogajati se izključljivo z Nemci, da je skrbel samo za nemško čustvo in popolnoma v nemar pustil opravičeno čustvo slovansko. Največ upanja imajo menda še Poljaki. Slovenci tudi ne moremo vriskati — „časi so še zmerom mračni“! Res smo brali, davministerstvo ni ustopil Rechbauer, o čegar programu smo te dni slišali, da v njem ni mogel prostora najti generalni deželni zbor česke krone, niti ustvarjenje zedinjene Slovenije. Da se naša glavna želja a priori ni izključila iz programa, bilo bi veselo zna-

menje, samo da za zdaj še stojimo pred vprašanjem, ali se res ni izključila? Pa če se je tudi izključila iz Dunajskega programa, iz našega se ne sme! V prihodnje bomo še več govorili o našem sedanjem položaju, o tako potrebnih pripravah za volitve, katerih imamo v kratkem pričakovati, za denes le eno. Ni dolgo, kar je znan slovenski poslanec pisal: „Imejmo Slovenijo v srcu; ko bi jo pa hoteli zdaj tirjati v državnem zboru, bili bi podobni kmetovalcu, ki svoje zrnje seje po snegu.“ Pri pogovorih o volitvah se bo gotovo moralo govoriti o zedinjeni Sloveniji. Mi ne vemo, kaj se bo vse sklenilo, o tem pa smo prepričani, da bi bil vsak izdajavec domovine, kdor bi hotel koga voliti, kdor ima tako snežen program, kakor prav zimsko veje iz zgoraj navedenih besedi. Poslanec, ki je te besede govoril, je zdaj morebiti že drugih misli, mi ga za zdaj ne obsojamo, vendar pa bi si drznili vsem poštenim Slovincem nasvetovati: „Ne volite nikogar, kdor Vam sveto in zvesto na vsa usta ne obljubi, da bo pri vsaki priliki, posebno pa v deželnem in državnem zboru z vsemi postavnimi in sploh ne prepovedanimi pomočki in z vsemi svojimi silami delal za zedinjeno Slovenijo!“

Dopisi.

Iz Novega mesta, 10. aprila [Izv. dop.] To leto smo imeli v čitalnici razen pustnih plesov čvetero gledališčnih iger, ktere so izvrstno predstavljali tukajšni diletanti. Za to vse hvale vredno početje se imamo najprej zahvaliti nalašč v ta namen izvoljenemu odboru, kateri temu ne žrtvuje le čas in trud, ampak tudi mnogo denarja iz lastnega žepa. Pričakujemo za naprej tem več delovanja v tem oziru, ker se igrokazi slovenskemu ljudstvu čedalje bolj priljubujejo. Kar pa še večji vspeh zadržuje, je to, da nimamo novih že natisnenih pripravnih iger; kajti rokopise si hrani ljubljansko dramatično društvo le zase, in ni sploh nikakor ustrezno zunanjim društvom.

Listek.

„Strike“

(Konec.)

Ko bi bilo delavcem mogoče povekšati vse plače, t. j. storiti, da bi plače sploh postale večje, ne bilo bi nič ugovarjati proti tacemu početju in ko bi ga dosegli tudi z najskrajnejšim pripomočkom, s „strike“; seveda se mora tukaj beseda „delavec“ umevati v najširšem pomenu. Ker pa so delavci preštevilni in pre-različni, da bi mogli vsi delati za ta namen, kažejo se taka prizadevanja le pri posameznih, ali pri mnogih a sorodnih obrtnjih, sploh pa s prav različnim vspehom. Navadno se „strike“ konča vedno le delavcem na škodo; nastaja torej vprašanje, od katerih okoliščin in razmer je konečni izid prav za prav odvisen?

Delo se mora smatrati za blago — delo se na eni strani ponuja, na drugi plačuje in cena dela se torej ravna kakor cena blaga po razmeri med ponudbo in izrečeno potrebo (nachfrage). Ako omikani možje, ki se hočejo kakega početja lotiti, najdejo poleg zadostne pravne varnosti ob enem tudi potrebne kapitalije, potem obrtnije cvetó, in početniki radi plačujejo tudi največe plače, ako delavcev pomanjkuje. Dalje

kakor sega kapital, tudi nikoli ne more segati obrtnija ktere dežele, in plača, ktera posameznemu delavcu pripada sama ob sebi se odmerja po glavnici za delavsko plačevanje odločeni in po številu delavcev samih. Ako se kapitaliji hitreje pomnožujejo, kakor število delavcev, more se reči, da ima delavska plača težnjo poskočiti, ako pa se godi nasprotno, reče se, da ima delavska plača težnjo padati.

Ako se v prvem slučaju povekšanje plač bodisi iz tega ali onega razloga zadržuje ali vsaj odlašja, mora „strike“ brez vsake dvombe imeti zaželeni vspeh. Zatorej so se delavci navadili, da pazijo na stanje svoje obrti, da se celo ozirajo na svetovni trg, in tako se kolikor mogoče varujejo o neprilicni dobi začenjati svoj upor. Vendar navadno tudi zdaj še ne zmorejo — razlogi so prav lahko umljivi.

V drugem slučaju se gospodarji ne morejo podati tirjatvam delavcev, tudi ko bi to hoteli, kajti uničili bi s tem sami sebe in s tem tudi delavce. Sploh pa je stanje delavcev že s početka mnogo neugodnejše, nego stanje gospodarjev. Delavec se trudi za svoj vsakdanji kruh in v najsrečnejših razmerah si ni mogel ravno obilo prihraniti. Ako se delu odpove, more le kratko časa shajati s svojimi prihranjenimi krajcarji, potem pa mora zopet iskati dela in ne more nobenih pogojev predpisovati. Gospodarji imajo navadno precej

kapitala in kredita, torej lažje čakajo, in ker jih je manj, se tudi lažje med seboj porazumejo, kaj jim je storiti. Med delavci se hitro pokaže pomanjkanje, posamezni od upora odpadejo in se hoté vrniti k delu, — tú se primerijo sem ter tje največa posiljevanja od strani tovarišev, kteri se včasih tudi ne ustrašijo moriti in ubijati. Drugi pri pohajkovanji zgubé veselje do dela in za vselej postanejo lenuhi in postopači. Ker nimajo kaj delati, pogosto cele trume romajo od krčme do krčme, in krčmarji jih k pitju spodbujajo — seveda le dokler ima delavec še kaj okroglega pod palcem.

Med tem si gospodarji naročé drugih delavcev, nakupijo si mašine, na ktere bi sicer še dolgo ne bili mislili, ali pa svoje kapitalije pošljejo kam drugam, tudi v tuje dežele, kajti v takih razmerah jim je pogosto čisto nemogoče, s svojimi izdelki na trgu se obdržati poleg izdelavcev stoječih v mnogo ugodnejših razmerah. Napósled se morajo delavci podati, potem ko so sami trpeli največo škodo; ali pa če so kaj dosegli, ni dobiček v nobeni razmeri s žrtvami, ktere je tirjal. Tako n. pr. je 3 mesečen „strike“ predivcev v Prestonu leta 1836 delavce stal 600.000, gospodarje pa le 300.000 gl.; leta 1853 delavce celo 3¹/₂, gospodarje le poldrug milijon goldinarjev.

Razen tega použijuče občinstvo prihaja v najostreje zadrege in često začenja svoje potreščine na-

Da nam kmečki stan v tem kraju še vedno drem-
lje in spi in to v vseh rečeh, naj si bo na duševnem
polji, naj si bo v kmetijstvu in obrtniji in da se nikjer
ne kaže napredek — je žalostna pa resnična prikazen.
Kje je vzrok? Najprej tam, kjer bi se z izgledi in
podukom imelo še surovo ljudstvo buditi k omiki in na-
predku na vse strani. Ali ravno tu primanjkuje resnične
volje. Misel, da se dá laglje pritiskati in vladati ne-
umni kmet, ta misel je v viših krogih še zelo razširjena.

Pred dvema letoma je bilo govorjenje, da napra-
vijo na deželne stroške kmetijsko šolo v novomeški
okolici. Ta za naš kraj in celo deželo zelo važna na-
prava je bila odložena, ker dogovori z grajščaki te
okolice niso imeli zaželenega vspeha. Tirjalo se je
neki za zemljišče in stanovališče prenapeto plačilo; ni
čuda tedaj, da je že prva poskušnja spodletela. Ako bi
bilo kaj domoljubja in kaj srca za občni prid, stavile
bi se bile pogodbe, ktere bi bil deželni zbor sprejeti
mogel, ne pa take, ki merijo le na obilen lasten do-
biček.

Mnogo se govori o železnici, ki bi šla skozi Do-
lenjsko. Da bi bila v obče koristna, to zdaj že sleherni
sprevidi. Vprašanje je le, kod naj bi šla? Za črto
skozi Žužemberk, Fužine, Sotesko in Toplice poteguje
se drž. posl. gosp. dr. Toman, za črto skozi Šent Vid.
Trebno in Novomesto vsa ta stran, ki je tudi našla za-
govornika v drž. posl. gosp. dr. Klun-u, kteremu se je
več peticij poslalo. Da je stvar vredna dobro premiš-
ljenega preudarka na vse plati, je gotovo. Pa naj se že
dožene tako ali tako — Novomesto, kot središče Do-
lenjske strani bi se ne smelo na stran puščati, in ako
se ne doseže, kar želi vse mesto in cela okolica, da
bi šla železnica tik mesta — naj bi jo vsaj potegnili od
Toplic do Novegamesta, kar bi se lahko storilo brez
velicnih stroškov. Novomesto ima pa tudi vse pogoje
biti kaj več kot je, sosebnost če smemo na to soditi —
po visoki ceni mesa, in pa po majhnih žemljah.

Iz Loške doline, 10. aprila. [Izv. dop.] Nikar
ne mislite, da se g. Ogrinca ali pa našega g. fajmoštra
še zmirom bojimo in zatorej malokedaj se kaj po čas-
nikih oglasimo. Strahovi se sedaj med seboj plašijo,
kar se je centralistična vzajemnost v ultramontanizmu
in liberalizmu ex officio razdvojila. Pri nas pogrešamo
opozicije, zatorej smo nekoliko otožni. Nemškutarjev
ni pri nas, da bi nas kaj spodbadali, potem bi se bolj
gibali, morebiti čitalnice in druge zavode zoper te
mrčese napravljali, tako pa smo tolikanj mlačni, da naš
vrli in obče spoštovani rojak in župan g. Š. še niti v
Cirknico k zborovanju zavoljo taborja se ni potrudil.
Torej na kratko rečemo: hiramo ne, odidili pa tudi ne
bodemo še zdaj na narodnem polji. O domačih malen-
kostih, o županiji loški, kjer je zadnjič kakor slišimo
srenjski sluga župana aretiral, in kjer prvi malopridnež

te doline še zmirom kakor srenjski pisar prepir in ne-
mir med ljudmi goji, in zato še plačilo dobi, in o po-
hvali zavoljo šolskih zaslug, kterim je ranjki učitelj
Raktel le po smrti odšel — hočemo govoriti prihodnjič,
denes hočemo nekoliko brate Hrvate, naše sosede obis-
kati, in najprvo tistim pomagati, ki so zdaj v najhujši
zadregi, to je v čubranski gosposki. Pomislite! ce-
lega kotora občinski zastopi so podpisali zaupnico me-
stu Karlovcu zavoljo njegovega domoljubnega, pošte-
nega vedenja, brez da bi bil kakov Rauhov puran kaj
zato vedel in zamogel faktum uničiti. Zatorej jih je pa
zdaj Rauh nagnal, da je joj! Vohajo, preiskavajo, celo
k nam na pošto je prišel eden teh puranov smeti pre-
birat, da bi zamogli potem gospodu, kterega jim je
Magjar za pastirja postavil, ustreči in povedati, kdo
se je zmislil in kako se je godilo, da se je poštena
duša Rauhova žalila. Tolikanj koruze so imeli že pu-
rani zagotovljene, še od zadnjič, ko so gosp. Otto v
sabor volili, zdaj bo pa vse vrag vzel, žaklje in koruzo,
in čampelj se bo do tal obesil. Pa nič za to, gospoda!
Magjar dobro plača, in ne gleda na prste tistim, ki mu
služijo; bote pa sami koruze kupili in dobro zalili, in
bodete pošteni zopet ljudje, zdravi in veseli, toda —
nikdar več pa ne tista uboga mati v prezidanskih gor-
jačih, ki je morala 4 dni na porodu trpeti in potem
umreti, kajti ni hotela kotarskemu zdravniku konja in
10 gl. naprej poslati, da bi jej prišel pomagat. Svet,
ki gledaš Rusa, — Turka, verjami, da ga ni barbara
čez Magjara. Grešil si hrvaški narod, ali kazen je ven-
dar prevelika. Na 600 gl. je povikšana plača kotarskim
zdravnikom, mislim da zato, da bi revežem pomagali,
ne pa le že samega na sebi nesrečnega bolnika še mate-
rijalno uničili. Pa kaj za to! porečem, da sim bil sam
bolan, pa bog.

Bratje, le pimo ga,
Saj Magjar še vlado ima.
Dragi sosodje, še nekoliko potrpite, naj Poljska
in Hrvaška propade — Slovanska ne bode nikdar.

Iz Hrvaškega, 10. aprila. [Izv. dop.] Naša
narodna stranka je sprejela v st. o izstopu slovanske
opozicije iz dunajskega državnega zbora s polnim in
velikim veseljem, in to tem več, ker je ta vest prišla
nepričakovano in nenadano, kajti že se je v tukajšnih
narodnih krogih mislilo, da ima cislajtanska vlada slo-
vansko opozicijo v svojem lesenem kurniku pred škot-
skimi vrati ravno tako vjeto, kakor ima naša vlada
svoje purane v zagrebški saborski gajbi vjete. Coup
d' état, kakoršen je izstop slovanske opozicije iz cislaj-
tanskega državnega zbora, je zelo zapeljiv; in res, že
so se glasovi čuli, da tudi narodna opozicija peštanskega
državnega zbora kaj enacega namerava. Izstop narodne
opozicije iz peštanskega drž. zbora sicer ni nemogoč,
ali denes bi bil brezvzpešen, kajti denes je narodna

opozicija peštanskega drž. zbora obstoječa samo iz
srbskih in nekih rumunskih zastopnikov še veliko pre-
slaba, da bi s svojim izstopom mogla celi sistem tako
podreti, kakor ga je slovanska opozicija izstopivša iz
dunajskega drž. zbora faktično podrla. Brezvzpešnost
izstopa bi pa narodno opozicijo samo smešno naredila.
Bodoče volitve za peštanski drž. zbor bodo pa, kakor
se smemo s povzdanjem nadejati, tudi njegovo narodno
opozicijo v toliko okrepile, da bo kdaj njen „strike“
isti vzpeli, kterega ima denes strike cislajtanske
opozicije. Nemški in magjarski večini ste pa tudi za-
res tako brezobzirni, tako brezobrazni, Hrvat bi rekel
„naprasiti“ postali nasproti umetnim narodnim manj-
šinam, da drugo sredstvo ne pomaga več, nego parla-
mentarni strikes.

Reklamacija Žumberskega in Marijindolskega te-
ritorija od strani cislajtanske vlade zaradi njih vtelov-
ljenja v kranjsko vojvodino je vprašanje razvojničenja
vojniške krajine naenkrat obstavilo. Bodoč da ta dva
teritorija nista ravno tolike važnosti, da se zavolj nji-
h razvojničenje tudi ostale vojniške krajine dasiravno
za kratek čas obstavlja, je misel celo opravičena, da
imajo razlogi obstave razvojničenja globljeji temelj.
Žumberk in Marijindol sta, ne mara, samo povoljna
pretveza za to. Sicer, kakor se čuje, Žumberčani in
Marijindolci niso proti temu, da se v kranjsko vojvodino
vtelové. Žumberčani so v svojih materijalnih zadevah
bolj na Kranjsko vezani, nego na Hrvaško. Proti
Kranjskemu je njih svet odprt, od Hrvaškega pa ga
ločijo visoke gore. Iz Kranjskega dobivajo Žumberčani
svoj živež, kterega jim njih gorati svet ne rodi v za-
dostni obilnosti, na Kranjsko gredo tudi Žumberčani
ob letnem in jesenskem času v celih tropah dela in
zaslužka iskat. Sicer pa denes na Hrvaškem vladajoč
Rauchizem tudi ni po tem, ka bi koga k sebi vabil.

V Rakovcu, vasi kake pičle pol ure od Karlovca
oddaljeni, pa že v vojniški krajini ležeči, kjer je tudi
šestrazredna velika realka, se bo v kratkem nova tis-
karna osnovala. Iz te tiskarne bo izhajal v nemškem
jeziku pisan političen list pod vredništvom poznanega
žurnalista Josipa Pravsa. Vrednikovo ime, in pa to, da
bo list v vojniški krajini ne v civilni Hrvaški izhajal,
sta nam poroka, da bo novi list v nemškem jeziku to,
kar je Zatočnik v hrvaškem: opozicionalen. Pravsa je
bil od nekdanj čist in zmerom dosleden političen značaj.
Pred dvajsetimi leti je bil vrednik tačas v Zagrebu iz-
hajajoče: südslavische zeitung, ki je bila v tadanjih
časih eden najsvobodnejše pisanih listov v Avstriji. Jaz
gospodu Pravsu želim, da bi za svoj nov list toliko
naročnikov med Slovenci našel, kolikor jih je njegova
südslav. zeitung imela. Našo vlado strašno grize, da
vsi opozicionálni listi v vojniško krajino bežé, kajti ta
prikazen je slab testimonium na njeno liberalnost, in

ročevati si od drugod. Tako se obrtnija celih mest
lahko spravi na nič. Dokazov za to bi se dalo prav
mного naštetih.

Vsakako pri takih razmerah narodno gospodar-
stvo trpi strahovito škodo in usiljuje se vprašanje, kaj
naj pri vsem tem stori država?

V tem oziru so se misli zelo spremenile. V prej-
šnjih časih so si vladajoči stanovi nekoliko iz sebič-
nosti, nekoliko iz državnogospodarskih razlogov na vso
moč prizadevali, niže stanove odirati in stroške pride-
lavanja znižati. Zatorej so bile vlade jako protivne
vsem prizadevanjem delu v veliki množini odpovedati
se in so pogosto z vso oštrostjo postopale proti delav-
cem, seveda posebno proti delavskim voditeljem. No-
vejše čase so po malem zmagali pravilni nazori. Ker se
posameznemu delavcu ne more odrekati pravica delo
zapustiti, kader je pretekla njegova pogodba, mo-
rajo pač isto pravico imeti vsi delavci. enega in istega
obrtnega oddelka. Dokler v obče ne žali pravic koga
drugega, je sploh vsacemu dano na voljo, ali hoče de-
lati ali ne. Država nikakor ne more ubraniti, da bi se
gospodarji med seboj ne porazumevali, torej bi bilo
ravno tako enostransko, kakor krivično, ko bi ovirala
dogovore delavcev, ki bi se državnemu nadzorovanju
itak le težko mogli odtegniti. Ako država delavcem
brani izposlavati si ugodnejše pogoje, potem se delavcu

rodi in utrjuje misel, da se mu smejo plače čisto svoje-
voljno s postavami uravnavati. Potem pa se mora de-
lavec čutiti tlačenege, kterega gospodar z državno po-
pomočjo sistematično odira in za dobro zaslužene plo-
dove njegove pridnosti goljufa. Proti takemu tlačenju
— vsaj delavci to tlačenje imenujejo — se jim zdi
vsak pripomoček dovoljen in skušnja je učila, da de-
lavci izbiraje si svoja sredstva sicer niso bili vselej
srečni, da se pa tudi najskrajnejega niso zbal.

Vsakako je potrebno, da se delavski stan popol-
noma podučí v najprostejših načelih o kapitalu, delu
in plači. Podučevanje s teoretičnimi razpravami se je
skazalo kot malo vspešno; zato pa daje „strike“ de-
lavcem najbolj priljubljeno v praksi se podučiti o raz-
merah, kakoršne so v istini. Zbrane skušnje so de-
lavci mnogostransko tudi že porabili, če drugače ne
vsaj za to, da so svoje „strikes“ tem spretneje osnovali.

Vsaj o tem so se podučili, da visočina plače ni
odvisna čisto od samovolje. S časom se bodo že več
naučili. Kjer delavci še toliko razuma nimajo, tam je
tem manj svetovati, da naj bi se jim odjemala prilika
podučiti se. Tudi tako vroče tirjano popolno in ne-
omejeno svobodo naj brez ovir dobodo in spoznajo.

Pamet uči, da niti govoriti ni o prepovedih in
posilnih naredbah. In res so se od leta 1864 sem na
Francoskem, Nemškem itd., od 7. aprila t. l. tudi v

„Cislajtani“ odpravile vse dotične prepovedi. Anglijo
sem že zgoraj omenil.

Država je storila vso svojo dolžnost, če je od-
pravila, ali če tirja, da gospodarji odpravijo one na-
prave, zaradi kterih se delavci po pravici pritožujejo.
Poleg tega mora država — kakor se ob sebi umeva
— skrbeti za toliko pravne varnosti, da se ne more
niti gospodarjem na osebi ali premoženji škodovati, in
da se tudi oni delavci, ki se večini niso pridružili in
ostali pri delu, ne morejo siliti, da bi uporu pristopili,
ali da bi se sploh kje žalile njih pravice. Da bi po-
litične ali druge stranke upornih delavcev ne rabile v
svoje namene, tega pač država nikdar ne bo mogla
preprečiti.

Napósled je med pripomočki, kako priti „strikom“
v okom, imenovati tudi razširjanje omike in vednosti,
zlasti narodnogospodarskih vednosti med delavci.

Sploh pa ima država v teh zadevah le bolj pa-
sivno nalogo.

Sicer pa bi se dale omenjene prikazni v prihodnje
odpraviti po prostovoljnih pogodbah med delavci in go-
spodarji in sicer ko bi se vpeljal nov faktor, ki bi bil
popolnoma različen od plače — početniški dobiček, o
kterem bom pa drugokrat govoril.

V Mariboru, 4. aprila 1870.

Viktor Ribič.

že se čuje, da vlada sama že na to misli, kako bi se dal tudi v Zagrebu vsaj en opozicijski list osnovati. Svet vidi to nakano, pa je čmeren.

Politični razgled.

V cesarjevih lastnoročnih pismih se izreka starejšim odpuščenim ministrom „popolno priznanja za njih skušeno zvestobo in udanost,“ mlajšim le „priznanje njih zvestega in pridnega službovanja.“

Kot gotovo se razglasa, da se bodo razpustili vsi deželni pa tudi državni zbor. Med pripravami k novim volitvam se bode skušalo spravo napraviti s Čehi in Poljaki, o Slovencih ni brati — ali jih misli Beust zopet na steno pritisniti? Slovenci, pozor! pripravljajte se resno na volitve. — Novo ministerstvo bo razglasilo svoj program in sklep, da se po novih volitvah parlamentarno nadopolni.

Slovenski poslanec dr. Toman, kterega smo včeraj na potu iz Dunaja pozdravili v Mariboru, je 11. t. m. v avdijenciji pri Nj. veličastvu razložil politiko Slovencev, njih želje in težnje ter pripočal zvesto slovensko ljudstvo cesarjevi milosti in ljubezni. Cesar je poslanca in njegovo razlaganje sprejel z veliko prijaznostjo in rekel, da je njegova volja, naj se napoti in izvrši splošno porazumljenje med vsemi narodi.

Iz Koprna se brzobjavlja 11. aprila: Včeraj se je zaradi neke procesije kalil javni mir; vojaštvo je posredovalo in je nemirneže razpodilo. Denes pride še več vojakov semkaj.

Nemci se že po vsej Cislajtaciji pridno organizirajo in pripravljajo na volitve.

Organogerskega primasa spodbuja vse katoličane, naj se v očigled nevarnostim, ki žugajo cerkvi vzeti njene pravice in premoženje, organizirajo, da bodo mogli če ni drugače tudi s krvjo braniti cerkvene pravice. —

Lansko leto prenehani srbski kongres se zopet začne na sv. Jurija dan v Karlovcih.

Povsod razsajajo ministerske krize. V Parizu še ni dekončana in že se naznanja tudi iz Florence: Sedanje ministerstvo se ne more več držati, kralj se je s Cialdinijem posvetoval o prihodnjem ministerstvu. V Bukarešti je knez sprejel demisijo ministrov.

Anglija ima zdaj brezizgledno sijajno finančno stanje. Preteklo leto je imela 20 milijonov gold. več dohodkov in 25 mil. gold. manj stroškov, kakor je bilo proračunano. Za leto 1870 bo od dohodkov okoli 4 $\frac{1}{2}$ mil. funtov šterlingov ostalo neizdanih. Zato bodo cele vrste davkov odpravili, druge kakor dohodnino znižali. Ravno tako kakor pri nas! —

Turčija hoče neki z Rimom skleniti svoj konkordat. Kardinal Antonelli je dobil nalog, v tej zadevi ne spuščati se v nobene dogovore, ker se more le krščanskim vladarjem dati pravica škofe imenovati.

Socijalistični upor na Španjskem je po hudem boji udušen.

Razne stvari.

* (Menda ne bo mirú!) Zadnji „Triglav“ je pisal prav odločno odpovednico g. deželnemu predsedniku Konradu. Veseli nas, da so v Ljubljani spoznali ta vedno smehljajoči se obraz. V odpovednico pa je prav kakor Poncij v kredo prišla — mladloslovenska stranka. „Trigl.“ piše: „Da bi se spravili slovenski vodje ob zaupanje, ustvaril se je „Tagbl.“, ustvarilo konstitucionalno društvo, za to se je rabila z veseljem mladloslovenska stranka in se jej je dvoranilo, — k temu naj pomore celo na Dunaji izhajajoč slovenski šaljiv časnik, čegar stroške dispositionsfond garantuje.“ Zdaj bi pa vendar enkrat radi vedeli, kaj si Ljubljančani vendar mislijo pod Mladloslovenci. Ali so, ali jih ni? Dr. Bleiweis pravi, da jih ni! Pa kader hočejo komu zavratno zavdajati, koga neljubega brezimeno napasti, takrat so zopet Mladloslovenci! To ni niti možko,

še manj pa pošteno. Mi bi se za vse to mnogo ne brigali, ko bi ravno „Slov. Narod“ ne bil na glasu, da je organ Mladloslovenec. Ako se je v „Trigl.“ očitani zaradi vladnega hofiranja mislilo mahnti tudi po „Slov. Nar.“, potem je v očeh vsacega razvidnega človeka ta poskušnja neizmerno smešna. Kdo je med slov. časniki bolj naravnost in ostro pobijal prejšnjo vlado in kar je bilo njenega, od policista Vidica počenši memo Dežmana, Tagblatta, konst. društva do Konrada in ministrov samih? Naš vrednik je štirikrat stal pred sodnijo zaradi člankov, ki so izključljivo grajali napake kranjske deželne vlade, kranjskih sodnij in gosposk, kranjskih in ljubljanskih nemškutarjev in nemškutarskih naprav in napak; kar ima kazenski zakonik paragrafov o javnem miru etc. vsi so viseli nad nami zaradi nemškutarjev in protivne vlade. Mi smo govorili proti vladi, ko so drugi modro molčali in se z njo pogojali, njej dvoranili; mi smo proti Konradu pisali, ko so se drugi radi videli v Konradovih zrcalih in lačno pospravljali z Konradove pokrite mize. Zdaj pa nam ravno ti očitajo zveze z vlado. Sami sebe bi smešili, ko bi hoteli o tem le še eno besedo spregovoriti. — Daleč je moralo v Ljubljani priti z moralo, če si upa „Trigl.“ Levstiku in njegovemu listu očitati garancijo dispozicijsfonda! Kar hoče tudi kdo očitati g. Levstiku, njegovo čisto domoljubje, vzvišeno nad vsako dvombo, mora mu priznati vsak pošten Slovenec. Pač je res, da je Konrad Levstiku ponujal 1300 gl. letne plače, ko bi hotel prevzeti vredništvo slovenskega vladnega lista, a Levstik je z novoljo od sebe zavrnil sramotno ponudbo, dasiravno je takrat — stradal, dá stradal, ker so mu bili v Ljubljani spodjedli zadnji pošteni zaslužek njegovi premožni rojaki, kterih nekterim je Levstik pomagal do pisateljskega imena. Koliko jih imate v Ljubljani, ki bi bili v enakem položaji enako ravnali! Povedite nam enega in omolkujemo, za zdaj pa imamo za tako hudobno razlaganost in perfidno opravljanje čistih značajev samo Greuterjev medmet: Pfui!

□ (Nemški trgovci). Iz Ljubljane se nam piše: Kako se narodnost pri nemškutarskih kupcih v srcu Slovenije spoštuje, priča nam sledeči izgled. Pridem v prodajalnico mnogo znanega nemškutarskega kupca na starem trgu, ter pozdravim strežaja: „dober večer!“; dobim mrzel odgovor: „gut nombt!“ Zahtevam nadalje za 20 soldov mandeljnov; strežaj me kratko vpraša: „cukrane?“; jaz pa še bolj lakonično odgovorim: „navadne!“ Ko mi trgovski strežaj zahtevano blago prav mrzlo podeli, voščim mu zopet prijazno lahko noč, zaslišim pa v hipu za mojim hrbtom neko mrmranje „gute nocht!“ Še le pred durimi se domislím, da sem bil v g. P....ovi štacuni. Da je gosp. P.... hud nasprotnik slovenskemu jeziku, to je že sploh znano, da so pa njegovi strežaji tako dobro podučeni, da na slovenske besede le nemški odgovarjajo, mi do sedaj še ni bilo znano. Ali morda imenovani gospod le ljubljanskim nemškutarjem svojo robo prodaja? Ali ne plača kupec blago, ki ga v materinem jeziku zahteva, dobro in pošteno? Zakaj se njemu v nerazumljivem jeziku odgovarja? Toraj Slovenci pozor! ne kupujte blaga pri kupcih, ki se obnašajo, kakor bi vam svoje blago ne prodajali. Pustimo jih, da bodo sami prisiljeni, se podati v „rajh“, ter naj tamkaj svoje blago svojim sosedom prodajajo, ako slovenskega jezika ne razumejo ali se ga celo rabiti sramujejo.

* (Proteksijsko dete). Sekcijski predstojnik dr. Waser je svojega varovanca, substituta državnemu pravdniku, g. Morica Schwarzenberga, proti čegar uvrščenju so uradniki državne pravdnije v Gradcu protestovali, z ministerijalnim ukazom 7. aprila t. l. prislonil državni pravdniji v Celji. Iz visokih uradniških krogov nam je došel krič nevolje, ki se takole začinja: „Spoštovanje sodniškega stana, ki je nekdanj v Avstriji tako čislán bil, se je za dobe navidezne ustavnosti jako pogubilo vsled nepotizma, kteri je v najnovejši eri dosegel svoj vrhunec.“ . . . Na to sledi cela vrsta pritožeb proti g. Schwarzenbergu. Omenja se nek listek v „Tagesp.“ pod napisom „Mispique“ govoreč o koristnem fraku, in še druge pikantnosti, kterih pa ne priobčujemo, ker ravno dokazov nimamo pri rokah. Pritožba pa se končuje s tem-le stavkom: „O vsem tem viši dr-

žavni pravdnik g. Gabriel noče ničesa vedeti gotovo vsled zaukaza vsemogočnega Waserja.“

—e—. (Dramatično društvo) v Ljubljani je napravilo v nedeljo 10. t. m. svojo 7. predstavo, in sicer v prid Košanskim pogorelcem. Po nekakem čudnem naključju so nemški učenci ravno ta dan napravili nemško predstavo, in filharmonično društvo: koncert svojim družabnikom, kar je oviralo, da gledišče ni bilo tako polno, kakor pri drugih slovenskih predstavah. Veseloigra „Strijček“ se je tako gladko in izvrstno igrala, da bi se ne bili tega nadejali od diletantov; prepričali so nas, da tudi težave, ktere ima ta igra zaradi skupnosti, vedó lahko premagati. Nalog zaljubljenega dečka „Žiga“ je bil v rokah gospe Odieve, ktera je v možki roli prvokrat nastopila. Igrala je tako živo, da boljega se tudi v nemških igrah ne vidi, občinstvo se jej je hvaležno skazalo, in jej pri vsaki priliki ploskalo. Glavno rolo je imel gosp. Koblar „Strijček“, prav ustvarjen za take naloge, bil je izvrsten. Kakor vselej, tudi ta večer ste bili naši lepotici, gosp. Brusova in Jamnikove vse hvale vredni, prva kot „Pavlina“, druga kot „Emilija.“ Gsp. Jeločnik prvokrat nastopivši v roli „Aleksander“ se je dobro obnesel. Gosp. Noli „Lipec“ in Gécelj „Germ“ sta se v vseh predstavah občinstvu priljubila. Ploskanja ni bilo ni konca ni kraja. Ob enem pozornost prijateljev dramatike obračamo na benefiso gosp. Odieve, ktero napravi veliki ponedeljek. Radovali smo se že mnogokrat nad njenim krasnim petjem, priljubila se je tudi v drugih predstavah. Ona skrbi, da bomo kmalu večje število izvrstnih igralr imeli, toraj se nadejamo, da bode jej občinstvo hvaležno za njeni trud in da bode napolnilo gledišče v vseh prostorih.

* (Hrvaska). Zanesljivo smo zvedeli iz Zagreba, da so se tedni tam sešli voditeji narodne stranke k posvetovanju.

* (Imenovanje). Pravosodja minister je imenoval našega znanega rojaka g. Viljelma Ogrinca, dozda avskultanta v Novem mestu, za c. k. okrajnega sodnika v Slovenskem Gradcu — enkrat pravnik, o katerem se sme z dobro vestjo reči, da je slovenskega jezika zmožen v govoru in pismu.

Poslano. *)

Drugo odprto pismice čast. g. davkarju Milotiču v Tominu.

Vaš „odgovor“ (v listu 32.) na moje pismice (v listu 25.) metlje od sebe odgovornost gledé nemškega in itajanskega poduka na slovenski pobotnici ter pravi, da „ni bila davkarji dolžnost, pisanega odgovora dati, in to tem manj, ker tudi Vi (jaz) niste bili njej nobene pisane prošnje poslali.“ — Dovolite k tem besedam nekoliko opazek! „Pisane prošnje“ Vam res nisem poslal, ker nimam navade „prošiti“ tam, kjer imam pravico „tirjati“; poslal sem pa, ko je pobotnica v drugo šla pred Vašo milost, pisano prilogo, v kateri se je tirjalo, da naznanite postavo, zavoljo ktere ste bili pobotnico v prvo nazaj poslali, ali da pobotnico sprejmete. Toda Vi niste niti pobotnice sprejeli, niti postavo naznanili, po kateri Vam je bilo prepovedano pobotnico sprejeti. In vendar bi bili imeli to naznaniti, tudi če bi Vam bila pobotnica brez priloge čisto sama v roke prišla; kajti pobotnica je „pisana vloga“, ki stavi svoje tirjatve naslonjene na pisano postavo, na odlok visoke c. kr. namestnije. Ali pa mar Vi mislite, da pobotnica ni pisana, ampak le ustmena vloga? Zdi se, da res tako mislite, ker sodite, da ni Vam bila dolžnost „pisanega odgovora dati.“ Tej Vaši misli se mora pa vsak smejeti, ki je že pisal kako pobotnico, — Toda ne le pobotnicam, ampak tudi drugim slovenskim vlogam ne dajete slovenskega odloka; kajti na mojo slovensko pritožbo ste pisali dne 20. marca nemški odlok. Kako se to vjema s pohvalo, ktero ste si dali zapisati v „odgovoru“? Ne obljuba, ampak djanje priča, kako modra je glavica.

Na Ponikvah 7. aprila 1870.

And. Žnidarčič, vikar.

*) Vredništvo ne more za sestavke v tem predelu tiskane sprejemati nobene odgovornosti.

Papirji, obiskalnice, pečati in druge pisne priprave najbolje blago po sledeči prenikni ceni.

Geslo kupčije:
Tudi za malo denarja se lahko kupi dobro blago.

Francoski papir za pisma.

v katero se zastoj utisne vsako ime, črke in krone.	
100 listov osmerke, fino belo	f. — 45 kr.
100 " angl. rebrastega ali liniranega	" — 65 "
100 " rebrastega v vseh barvah	" — 75 "
100 " četvorke, fino, beli	" — 85 "
100 " " angl. rebrast in linir.	" — 1 — "
100 " zavitkov, osmerke, belo	" — 30 "
100 " " rebr. močan papir	" — 50 "
100 " " pisanih, rebrastih	" — 55 "
100 " " znotraj ostekljenih	" — 60 "
100 " " za četvorko, rebr. moč. pap.	" — 65 "

Dve lepi črki s krono v običnem barvotisku veljata na 100 listih 30 kr., za 100 zavitkov 30 kr.

100 obiskalnic

na dvojno lakirane papirji, najfineji kamnotisk, najnovejše pismenke 1 f., ravno take, fineje, s črnim tiskom 50 kr.

Jeklena peresa

Regulator-peresa za vsako roko in papir 12 peres	24 kr.
12 angleških, najboljnih 12 vrst	10 "
12 ducentov (1 karton) omenjenih vrst	80 "
12 " Aluminium-peres, proti rjzavarovani	80 "
1 " kavčukastih peres, po svoje izvrstnih	10 "
1 " svinčnikov, dobrih, 10, 15, 25, 35, 45	"
1 " peresnih ročajev . 10, 15, 25, 30, kr.	"

Jako spretni so novi mašinski svinčniki: ni jih treba ostriti, tudi se ne lomijo, 1 sv. v les izdelan 10 kr., v kost 15 kr., 1 sv. s peresnim ročajem in nožem 90 kr., 1 kapsula s tekočino za 3 mesece 10 kr., 1k. union-radirgumi za svinec in tinto 5 kr.

Najlepše izrezani pečati s krasno pisavo.

1 pečat z 2 črkama s finim držalom 50 kr., krona velja 30 kr., cela imena po ceni.

Preše za visoko iztisnjeni tisk z imenom lepo delane f. 2. 80, 3. 50.

Stampilije s kositarjevo škatljo, mastjo in ščetom 4 f. 50.

Najnovejše stampilije samookalnice napravijo 1000 iztisov, ako se mašina samo enkrat namoči, najprikladnejše sa pisarne in urade, 1 šk. z najfinijem izrezom 6 f. 50.

Nepokončljive elastične tablice za računanje po 5, 10, 15, 20 kr.

Najlepše karte za god in gratulacije, krasno izdelane po 5, 10, 15 kr., posebno lepe z vedno dišečo blazinico po 20, 30, 40, 50 kr.

Pisne mape

majhne, osmerne, brez oprave s zaporico f. 1.20, 1.50, 1.80. Take z vso opravo po f. 2., 2.50. Zunaj in znotraj umetno izdelane po f. 3.50, 4., 4.50. V veliki četvorki brez oprave po f. 1.80, 2.50, z vso pisno opravo po f. 3, 3.50, 4. Umetno izdelane po f. 4.50, 5, 5.50.

Pečatne marke za pisma,

ktere so zaradi svoje priročnosti, cene in varnega zapiranja boljše nego oblati in vosek, najlepše delo z vsakojako firmo, grbom, imenom, monogramom, 500 mark po f. 1.20, 1000 mark. f. 1.80.

Papeterije.

Lepo oskrbljen zavo, napolnjen z raznimi krasnimi papirji in zavitki po 25, 35, 50, 60, 80 kr., f. 1,

Praktično dober kup darilo je nova pisna garnitura iz vlitnega bronza, sestavljena iz 10 kosov: 1 tintnik, 1 peresni ročnik, 1 peza, 2 pisna svečnika, 1 termometer, 1 ročen svečnik, 1 škatlica za netilo, 1 obrisalo, 1 obešalo za kinč ali uro. Vse prav krasno izdelano in velja samo 3 f.

Najbolje črtavno orodje.

1 škatlica 80 kr., f. 1, 1.20, 1.50, 1 škatlica popolna f. 1.80, 2.50, 3. 1 črtavnik 30 kr., 1 cirkelj, majhen 30 kr. velik 40 kr.

Globusi po 50, 80 kr., f. 1, 1.50, 2, 3.

Škatlice s tušom, napolnjene z najlepšimi medenimi barvami po kr. 30, 50, 80, f. 1, 1.50, 2.

Listnice

lepe po kr. 10, 15, 20, v usnji kr. 25, 35, 50.

Najfineji pečatni vosek z vonjavo,

rudeč po kr. 8, 10, izvrsten v raznih barvah po 10 kr.

Novo iznajden tintni prah,

kteremu je treba samo vode primešati, da se dobi najbolja leskeča tinta; škatljica po 20 kr.

Izgledi za navadne in kaligrafične vaje v pisanji dobri za učitelje in učence. 1 sešit male oblike z 12 pis. kartami velja 10 kr., 1 sešit velike oblike s 30 krasnimi pisavami 65 kr. — Izgledi hitro naučiti se risanja, najnovejša metoda, za začetnike in diletantke v različni izbiri 1 sešit 10, 15, 25 kr.

Dobiva se tako dobro blago edino na Dunaji pri

A. Friedmann-u, Praterstrasse Nr. 26.

Izvirne državne srečke
se smejo povsod kupovati in igrati.

Ponudite sreči roko!

250.000.

kot najviši dobiček ponuja najnovejše veliko žrebanje, katero je visoka vlada privolila in garantirala.

Potegnili se bodo samo dobitki in sicer po gotovem črtazu se bo v malih mesecih **28.900** dobitkov gotovo določilo, med temi so glavni dobitki po M. 250.000, 150.000, 100.000, 50.000, 40.000, 30.000, 25.000, 2krat 20.000, 3krat 15.000, 4krat 12.000, 4krat 10.000, 5krat 8000, 7krat 6000, 21krat 5000, 35krat 3000, 126krat 2000, 205krat 1000, 255krat 500, 350krat 200, 13.201krat 110 itd.

Prihodnje dobitno žrebanje te velike od države garantirane denarne igre je uradno določeno in se bo vršilo

že 20. aprila 1970

in zanj velja

1 cela izvirna državna srečka le	f. 4. —
1 pol " " " "	f. 2. —
1 četrt " " " "	f. 1. —

ako se ta svota dopošlje v avstrijskih bankovcih.

Vsa naročila se takoj izvrše z največo skrbnostjo, in dobi vsakdo od nas izvirne državne srečke sam v roke.

Naročilom se potrebni uradni črtazi gratis pridade in po vsakem žrebanju pošljemo svojim deležnikom brez naročila uradne liste.

Dobitki se pošteno plačajo pod državno garancijo, in se ali neposredno pošiljajo ali po želji deležnikov izvršujejo po naših zvezah v vseh večih mestih Avstrije.

Naš dobit je zmerom srečen in smo nedavno imeli med drugimi bistvenimi dobitki 3krat prvi glavni dobiček pri treh igrah vsled oficijelnih dokazov in smo jih našim deležnikom sami plačali.

Seveda se sme pri tako solidnem početju povsod gotovo računati na živo udeleževanje, torej naj se že zaradi bližnjega žrebanja vsa naročila brž ko brž pošljejo na

S. Steindecker & Comp.,

bakina in menjiška kupčija v Hamburgu.

Kupujejo in prodajajo se vsakojake državne obligacije, železniške akcije in posojilne srečke.

Da bi se nihče ne mogel motiti, izrčno pristavljamo, da ne bo nobenega enacega od države res garantiranega žrebanja pred zgorej uradno po črtazu odločenem žrebnem obroku, in da moremo vsem tirjatvam kolikor mogoče ustreči, naj se izvolijo naročila na naše izvirne drž. srečke brž ko brž neposredno nam poslati. Z. p. (5)

Velika sreča na ponudbo.

Izvirne državne srečke s premiji (original-staats-prämien-loose) se smejo povsod kupovati in igrati.

„Božji blagoslov pri Cohn-u!“

Najnovejše, zopet izdatno z dobitki pomnoženo izžrebanje kapitalij nad

4 milijone.

Izžrebanje garantuje in izvršuje sama državna vlada. (8)

Srečkanje se začne 20 t. m.

Le 4 goldinarje avst. vr. ali
2 goldinarja avst. vr. ali
1 goldinar avst. vr.

velja od države garantirana prava izvirna srečka (ne prepovedane promesa) in sem od države pooblaščen te prave izvirne državne srečke za frankovano poslan denar razpošiljati tudi v najdaljše kraje.

Potegnili se bodo samo dobitki.

Glavni dobitki znašajo 250.000, 200.000, 190.000, 180.000, 170.000, 165.000, 162.000, 160.000, 155.000, 150.000, 100.000, 50.000, 40.000, 30.000, 25.000, 2krat po 20.000, 3krat po 15.000, 4krat po 12.000, 5krat po 10.000, 5krat po 8000, 7krat po 6000, 21krat po 5000, 4krat po 4000, 36krat po 3000, 126krat po 2000, 6krat po 1500, 5krat po 1200, 206krat po 1000, 256krat po 500, 350krat po 200, 17.850krat po 110, 100, 50, 30.

Nobena srečka ne dobi manj kakor vrednost 2 tolarjev.

Uradni zapisnik izžrebanih srečk in dobljeni denarji

se razpošiljajo pod državno garancijo takoj po izžrebanju na vsacega udeleženca zanezljivo in tajno.

Moja kupčija je kakor znano najstarejša in najsrečnejša, ker sem že mnogim udeležencem v teh krajih izplačal najviše glavne dobitke 300.000, 225.000, 150.000, 125.000 večkrat 100.000, nedavno veliko srečko in pred kratkim 28. preteklega meseca že zopet najviši glavni dobiček na Dunaji.

Las. Sam. Cohn v Hamburgu.

glavni komptoir, bakina in menjiška kupčija.

Epileptični krč (božjast)

pismeno zdravi specialni zdravnik za božjast doktor O. Killisch v Berlinu,

zdaj: Louisenstrasse 45. — Ozdravil jih je že nad sto.

(10)

POZOR!

V moji trgovini blizo kolodvora nasproti kavarne „Ginnasio“
V TRSTU

dobiva so izvrstno špicerijsko blago na drobno in debelo po zelo nizki ceni; in sicer:

Mandorle, rozine, cibebe, riža (laško pšeno), okusno laško olje

vsake vrste od 32 do 60 soldov funt.

Kava: Rio od 32 do 44 sold. funt.

Kava: Portoricco od 50 do 52 sold. funt.

" St. Domingo " 48 " " "

" Ceylon 56 " 60 " "

" Laguayra 48 " " "

" St. Jago 60 " 64 " "

Tudi kupujem: fižol, maslo in zruje vsake vrste. (2)

S zagotovitom, da točno in hitro ustrezem željam, priporočujem se čestitemu občinstvu.

Miha Truden.